

obci zákonná policie místní«, má tento předpis podle celé své další textace na mysli pouze a výhradně subjekt, který utrpěl zmíněným opominutím přímo škodu. Jedině mezi obcí a tímto poškozeným existuje veřejnoprávní poměr, založený §em 37 obec. zřiz., a jedině tento poškozený může v příslušném řízení vystupovati jako strana, pokud ovšem právní řád určitou disposicí nepřipouští sukcesí.

Stížnost se domnívá, že takovýto výjimečný případ zde nastal, poněvadž v pojišťovací smlouvě, kterou poškozené družstvo uzavřelo s dnešní st-lkou, obsaženo jest v § 16 ujednání, výše citované. Leč tu stížnost přehlíží, že takovéto soukromoprávní ujednání mohlo by míti vliv na seskupení procesních stran, v zákoně určené, jen tehdy, kdyby existovalo pozitivní ustanovení, připouštějící takovouto alteraci. Existenci takové normy ani stížnost netvrdí, ani nss neshledal.

Jiná by byla otázka, zda a do jaké míry může strana soukromoprávně disponovati i takovou majetkovou podstatou, která jí vyplyne z uplatnění nároku veřejnoprávního. Avšak v řízení, v němž existence veřejnoprávního nároku má býti teprve zjištěna, takovýmto ujednáním nemůže býti bez výslovného ustanovení zákona alterováno procesní seskupení stran.

Nepřestalo tedy býti v daném případě i přes opačné smluvní ujednání poškozeným na poli § 37 obec. zřiz. jedině družstvo, jehož majetku se škoda přihodila, a právem proto upřelo nař. rozhodnutí dnešní st-lce legitimaci uplatňovati svým jménem vůči obci P. nárok plynoucí z § 37 čes. obec. zřiz.

Č. 11.151.

O b e c n í v o l b y. — Z d r a v o t n i c t v í: * Státní obvodní lékař, ustanovený podle zák. č. 332/20 Sb., jest vyloučen z volitelnosti do obecního zastupitelstva podle § 5 č. 2 řádu volení v obcích z 31. ledna 1919 č. 75 Sb.

(Nález ze dne 16. března 1934 č. 20.303/33.)

P r e j u d i k a t u r a: Boh. A 9259/31.

V ě c: MUDr. František Th. v J. proti zemskému úřadu v Praze o volitelnost za člena obecního zastupitelstva.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: K námitkám Heřmana K. a spol. proti volbě obecního zastupitelstva v J., provedené 27. září 1931, zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím volbu st-le za člena obecního zastupitelstva z těchto důvodů: Podle ustanovení § 5 č. 2 obec. řádu vol. nemohou býti voleni za členy obecního zastupitelstva úředníci všech úřadů správních, jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací. Právní povaha služby obvodního lékaře jest určena zákony z 15. dubna 1920 č. 332 Sb. a ze 13. července 1922 č. 236 Sb., z nichž jde najevo (§§ 1, 2 a 7 zák. č. 332/20 a § 9 zák. č. 236/22 Sb.), že obvodní lékaře sluší pokládati za úředníky státní,

včleněné do organismu úřadů okresních. Jelikož pak st-1 je státním obvodním lékařem v J., jest zřejmo, že i na něho se vztahuje ustanovení § 5 č. 2 obec. řádu vol. a že tudíž není do obecního zastupitelstva volitelný. Bylo proto nutno jeho volbu zrušiti.

Stížnost, podaná do tohoto rozhodnutí, namítá, že na st-le nedopadá ustanovení § 5 č. 2 obec. řádu vol. předem proto, že obvodní lékaře nelze pokládati za úředníky, včleněné v organismus úřadu okresního, jemuž ovšem přísluší nad obcí přímá moc dohlédací, nýbrž vzhledem k tomu, že obvodní lékaři vykonávají svoji působnost na základě smlouvy, uzavřené s min. zdrav., za smluvní úředníky tohoto min., jemuž však nad obcemi přímá moc dohlédací nepřísluší. Stížnosti nelze přisvědčiti.

Právní povaha služby obvodních lékařů jest, jak správně uvedl již žal. úřad, určena předpisy zák. č. 332/20 Sb., případně zák. č. 236/22 Sb. V § 1 zákona prvního jest stanoveno, že o výkon zdravotní policie, obstarávané dosud obcemi, pečuje stát, ke kterémuž cíli má býti podle § 2 téhož zák. ustanoven u okr. úřadů potřebný personál lékařský a pomocný personál zdravotní. Podle § 7 cit. zák. ve znění, doplněném šem 3 zák. č. 236/22 Sb., je výkon zdravotní služby upraven po zdravotních obcích a po zdravotních obvodech, v něž jsou obce za tím účelem sdruženy, a podle § 8 zák. č. 332/20 Sb. bude úprava právních poměrů státních lékařů provedena podle zásad pro úředníky a zřízence státní s obdobnou kvalifikací. K tomu pak jest určeno v § 8 zák. č. 236/22 Sb., že do té doby, než bude možno provést ustanovení § 8 zák. č. 332/20 Sb., stanoví se počítky obecních a obvodních lékařů smlouvou služební, kterou s každým z nich sjedná min. zdrav., a že touto smlouvou budou se řídit i jiné služební poměry těchto lékařů, pokud nebudou upraveny instrukcí služební. Konečně jest určeno v § 9 zák. č. 236/22 Sb., že vykonávající úkoly, uložené jim tímto zákonem a smlouvou služební, mají obecní a obvodní lékaři povahu orgánů veřejných.

Z těchto ustanovení jde, že shora cit. zákony byla zřízena a do organismu státních úřadů včleněna nová místa státních úředníků, zvaných státní obecní a obvodní lékaři. Lékaři tito jsou sice, pokud nebude proveden § 8 zák. č. 332/20 Sb., ustanovováni na základě smlouvy služební, kterou s nimi podle § 8 zák. č. 236/22 Sb. sjednává min. zdrav., leč lékaři ti nejsou ustanoveni u řečeného min., nýbrž podle § 2 zák. č. 332/20 Sb. u okresních úřadů, do jejichž teritoria spadají obce neb obvody, pro něž byli oni lékaři ustanoveni. Ale pak nelze mluvit o tom, že obvodní lékař je smluvním úředníkem min. zdrav., jak se domnívá stížnost, nýbrž správně jest, že obvodní lékař je jako úředník státní včleněn v organismus okr. úřadu, jak vyslovil žal. úřad.

Stížnost se ovšem nespokojuje jen s námitkou, jejíž bezdůvodnost byla právě prokázána, nýbrž stavíc se v dalším obsahu již na půdu, že obvodní lékaře jest pokládati za úředníky úřadu okresního, dovozuje, že ani v tomto případě nemohl býti st-1 vylučován z volitelnosti podle ustanovení § 5 č. 2 ob. řádu vol., poněvadž mu jako obvodnímu lékaři

nepříslušela nad obcemi jeho obvodu přímá moc dohlédací, nýbrž mohl jen činiti úřednímu lékaři okr. úřadu návrhy na provedení zdravotních opatření, o nichž pak úřední lékař rozhodoval sám u výkonu své úřední dozorčí moci. Z této námitky jde, že stížnost vychází z názoru, že předpokladem nevolitelnosti podle ustanovení § 5 č. 2 ob. řádu vol. jest, aby úředníku, o jehož volitelnost jde, příslušela nad obcí přímá moc dohlédací. V tom si však vykládá mylně cit. zákonné ustanovení.

Podle uvedeného předpisu nemohu býti za členy obecního zastupitelstva voleni úředníci všech úřadů správních, jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací. Podvěti »jimž přísluší nad obcí přímá moc dohlédací« nevztahuje se — jak se st-l mylně domnívá — na dotčené úředníky, nýbrž na úřady, u nichž úředníci ti jsou ustanoveni. To vyplývá již z celé zákonné úpravy dozoru nad obcemi, jenž není nikde svěřen určitému úředníku, nýbrž vždy jen úřadu jako takovému (viz na př. §§ 96, 97, 100 a 102 čes. ob. zřiz., § 48 ob. fin. nov., § 43 zák. z 29. května 1908 č. 33 z. z. čes. o služebních poměrech úředníka při obcích a j.). Názor ten ostatně nss vyslovil a blíže odůvodnil již také v nál. Boh. A 584/20.

Jest proto nerozhodno, že st-li jako obvodnímu lékaři přímý dozor nad obcemi jeho obvodu nepříslušel. Že by pak dozor ten nepříslušel okr. úřadu, u něhož byl st-l ustanoven, stížnost netvrdí a právem by ani činiti nemohla.

Č. 11.152.

Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í: * Úředník jmenovaný do VIII. hodn. třídy a pensionovaný před účinností zák. č. 103/1926 Sb., má podle § 5 zák. č. 70/1930 Sb. o úpravě odpočivných a zaopatřovacích platů některých státních a jiných zaměstnanců a učitelů, jakož i pozůstalých po nich, nárok toliko na to, aby jeho pensijní základna určena byla podle 6. platové stupnice, třebas v aktivní službě pobíral časovým postupem požitků hodn. třídy vyšší.

(Nález ze dne 17. března 1934 č. 14.977/32.)

V ě c: Vilém F. v J. proti ministerstvu financí o odpočivné požitky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem zem. fin. ředitelství v Brně z 11. května 1921 byl st-l jako finanční tajemník VIII. hodn. tř. s požitky VI. hodn. tř. 2. stupně platového přeložen na trvalý odpočinek a byly mu pensijní požitky vyměřeny na podkladě pensijní základny 10.308 Kč. Výměrem zem. fin. ředitelství v Brně z 11. prosince 1931 bylo mu upraveno výslužné podle zák. z 20. května 1930 č. 70 Sb. vzhledem k pensijní základně 28.200 Kč, určené podle §§ 1 a 2 vl. nař. z 26. června 1930 č. 96 Sb. ve výši 76% nové pensijní základny 28.200 Kč (služné 6. platové stupnice), takže výslužné jeho činí 21.432 Kč.